

Äldste D. Todd Christofferson
i de tolv apostlarnas kворum

Funderingar över ett helgat liv

Sann framgång i livet kommer av att vi helgar vårt liv — det vill säga vår tid och våra val — efter Guds avsikter.

Som tonåring besökte jag världsutställningen 1964 i New York. Ett av mina favoritställen var vår kyrkas paviljong med dess imponerande kopia av Salt Lake-templets spiror. Där såg jag för första gången filmen *Människans sökande efter lycka*. Filmen, som beskriver frälsningsplanen med äldste Richard L. Evans som berättare, hade ett väsentligt inflytande på många besökare, däribland mig. Bland annat sade äldste Evans:

”Livet erbjuder dig två dyrbara gåvor. En är tiden. Den andra är den fria viljan, friheten att använda din tid till vad du vill. Du har rätt att byta ut din livsloft mot flyktiga nöjen. Du kan byta ut den mot köttets begär. Du kan investera den i ha-begär ...

Du har rätten att välja. Men dessa är inga fynd, för i dem finner du ingen bestående tillfredsställelse.

Varje dag, timme och minut av ditt jordiska liv måste du någon gång redogöra för. Det är *detta* liv som du ska leva i tro och visa att du kan välja gott i stället för ont, rätt istället för fel, varaktig lycka istället för endast tillfällig nöje. Och din eviga belöning bestäms utifrån dina val.

En Guds profet har sagt:

’Människorna är till för att de skall kunna ha glädje’, en glädje som omfattar livets fullhet, ett liv som är ägnat åt att tjäna andra, att älska och att skapa harmoni i hemmet och åt frukterna av ärligt arbete och att acceptera Jesu Kristi evangelium med dess bud och befallningar.

Endast genom detta kommer du att finna sann lycka, den lycka som inte försvinner med ljusen och musiken och människoskarorna.”¹

Dessa ord förmedlar sanningen att vårt liv på jorden är ett förvaltarenskap av den tid och de val som vår Skapare har beviljat oss. Ordet *förvaltarenskap* får oss att tänka på Herrens helgelselag (se till exempel L&F 42:32, 53) som har en ekonomisk roll, men mer än så är den en tillämpning av celestial lag på livet här och nu (se L&F 105:5). Att helga något är att avskilja eller inviga det som något heligt, ägnat åt heliga ändamål. Sann framgång i livet kommer av att vi helgar vårt liv — det vill säga vår tid och våra val — till Guds ändamål (se Joh 17:1, 4; L&F 19:19). När vi gör det tillåter vi honom att höja oss till vår högsta bestämmelse.

Jag vill tala med er om fem beståndsdelar i ett helgat liv:

renhet, arbete, respekt för den fysiska kroppen, tjänande och redbarhet.

Som Frälsaren visade är ett helgat liv ett rent liv. Jesus är den ende som har levt ett syndfritt liv, men de som kommer till honom och tar på sig hans ok kan göra anspråk på hans nåd, som gör dem till det han är: skuldfri och obefläckad. Med djup kärlek uppmuntrar Herren oss med följande ord: ”Omvänd er, alla jordens ändar, och kom till mig och bli döpta i mitt namn så att ni kan bli heliggjorda genom att ta emot den Helige Anden, så att ni kan stå obefläckade inför mig på den yttersta dagen” (3 Nephi 27:20).

Helgelse innebär därför omvändelse. Envishet, upproriskhet och bortförklaringar måste överges och ersättas med undergivenhet, en önskan om att bli tillrättvisad och att acceptera allt det som Herren anser vara lämpligt. Det var det som kung Benjamin kallade att lägga av den naturliga människan, ge efter för den Helige Andens maningar och bli ”en helig genom Herren Kristi försoning” (Mosiah 3:19). En sådan person har fått löftet att kunna uthärda den Helige Andens närvaro, ett löfte som ihågkoms och förnyas varje gång en ångerfull själ tar del av Herrens sakrament (se L&F 20:77, 79).

Äldste B. H. Robert förklarade hur det sker, med följande ord: ”Den människa som vandrar i Guds ljus och visdom och kraft kommer till sist, genom själva associeringens kraft, att göra Guds ljus och visdom och kraft till sin egen — genom att väva dessa briljanta strålar till en gudomlig kedja som länkar henne för alltid till Gud och Gud till henne. Detta är summan av Messias gåtfulla ord: ’Du, Fader, är i mig och jag i dig’ — det finns inget större en människa kan uppnå.”²

Ett helgat liv är ett arbetsfyllt liv. Jesus ägnade sig tidigt i sitt liv åt det

som tillhörde hans Fader (se Luk 2:48–49). Gud själv förhålls genom sitt verk att åstadkomma odödlighet och evigt liv för sina barn (se Mose 1:39). Det är naturligt för oss att vilja delta med honom i hans verk och när vi gör det bör vi inse att allt hederligt arbete är Guds arbete. Thomas Carlyle sade: ”Allt sant arbete är heligt. Det finns något gudomligt i allt sant arbete hur enkelt det än är. Hela jorden är fylld med arbete som når upp till himlen.”³

Gud har utformat den jordiska tillvaron så att den nästan ständigt kräver ansträngning. Jag minns profeten Joseph Smiths enkla ord: ”Genom ständigt arbete kunde vi skaffa oss tillräckligt levebröd” (Joseph Smith — Historien 1:55). Genom arbete bär vi upp och berikar livet. Arbete gör det möjligt för oss att överleva besvikelser och tragedier under jordelivet. Prestationer som uppnåtts med möda ger oss en känsla av självförtroende. Arbete bygger och förfinar karaktären, skapar skönhet och är vårt redskap när vi tjänar varandra och Gud. Ett helgat liv är fyllt med arbete, ibland enformigt, ibland mindre ansett, ibland ouppskattat, men alltid arbete som förbättrar, skapar ordning, stöttar, lyfter, betjänar och strävar uppåt.

När jag nu lovprisat arbetet måste jag också säga ett vänligt ord om fritidsaktiviteter. På samma sätt som hederligt fysiskt arbete ger välbehag åt vilan, är sund rekreation arbetets vän

och stödjande kamrat. Musik, litteratur, konst, dans, teater, idrott — allt det kan ge underhållning som berikar vårt liv och helgar det ännu mer. På samma gång behöver det knappast nämnas att mycket av det som anses vara underhållning i vår tid är grovt, förnedrande, våldsamt, dövar sinnet och är slöseri med tid. Ironiskt nog krävs det ibland hårt arbete för att hitta hälsosam rekreation. När underhållning går från sundhet till synd bryter den ner det helgade livet. ”Ta er därför i akt ... så att ni inte anser det som är ont vara av Gud” (Moroni 7:14).

Ett helgat liv respekterar den ojämförliga gåva som vår fysiska kropp är, en gudomlig skapelse i Guds egen avbild. Det centrala ändamålet med den jordiska tillvaron är att varje ande ska få en sådan kropp och lära sig utöva moralisk handlingsfrihet i köttets tabernakel. En fysisk kropp är också väsentlig för upphöjelse, som bara kan ske i en fullkomlig kombination av det fysiska och det andliga, som hos vår älskade uppståndne Herre. I den här fallna världen är en del liv smärtsamt korta, en del kroppar är vanskapta, missbildade eller kan knappt hålla sig vid liv. Ändå är livet långt nog för att varje ande och varje kropp ska kvalificeras för uppståndelsen.

De som tror att kroppen bara är resultatet av en slumpmässig evolution känner inget ansvar inför Gud eller någon annan för hur de behandlar

eller använder kroppen. Men vi som har ett vittne om den bredare verkligheten av en förjordisk, jordisk och efterjordisk evighet, måste erkänna att vi har en plikt mot Gud vad gäller kroppen som kronan på hans fysiska skapelseverk. Paulus förkunnade:

”Vet ni inte att er kropp är ett tempel åt den helige Ande, som bor i er och som ni har fått av Gud, och att ni inte tillhör er själva?

Ni har blivit köpta och priset är betalt. Så förhålls då Gud i er kropp [och i er ande som tillhör Gud]” (1 Kor 6:19–20; se King James Version, 1 Kor 6:19–20).

När vi accepterar dessa sanningar och president Thomas S. Monsons anvisningar under förra generalkonferensen, vill vi verkligen inte vanpryda kroppen, som med tatueringar, eller försvaga den, som med droger, eller befläcka den, som med otukt, äktenskapsbrott eller oanständighet.⁴ Eftersom kroppen är vår andes redskap är det väsentligt att vi tar hand om kroppen på bästa möjliga sätt. Vi borde helga kroppens alla krafter till att betjäna och befrämja Kristi verk. Paulus sade: ”Så förmanar jag nu er, bröder, vid Guds barmhärtighet, att frambära era kroppar som ett levande och heligt offer som behagar Gud” (Rom 12:1).

Jesus visade att ett helgat liv är ett liv i tjänande. Några timmar innan hans försonings vånda inleddes

tvättade Herren ödmjukt sina lärjungars fötter och sade till dem:

”Om nu jag, er Herre och Mästare, har tvättat era fötter, är också ni skyldiga att tvätta varandras fötter.

Jag har gett er ett exempel, för att ni skall göra som jag har gjort mot er.

Amen, amen säger jag er: Tjänaren är inte förmer än sin herre, och budbäraren är inte förmer än den som har sänt honom” (Joh 13:14–16).

De som stillsamt och omtänksamt går omkring för att göra gott är ett föredöme i helgelse. Ingen i vår tid visar på ett fullkomligare sätt den egenskapen i det dagliga livet än president Thomas S. Monson. Han har utvecklat ett lyssnande öra som uppfattar Andens svagaste viskning om någon som behöver hans utsträckta hand och hjälp. Thomas Monson svarar ofta genom enkla gärningar som bekräftar Guds kärlek och medvetenhet, men svarar, det gör han alltid.

Jag finner i min farfar och farmor, Alexander DeWitt och Louise Vickery Christofferson, exempel på sådan helgelse. Farfar var en stark man och duktig på att klippa får på den tiden det ännu inte fanns elektriska saxar. Han blev så bra på det, sade han, att ”på en dag klippte jag 287 får och kunde ha klippt 300, om det funnits fler får”. År 1919 klippte han över 12 000 får och tjänade omkring 2 000 dollar. Pengarna skulle avsevärt ha utökat hans gård och renoverat hans hus, men ett kall att verka i Sydstaternas mission kom från bröderna och med Louises fulla stöd tog han emot kallet. Han lämnade sin hustru (som då var havande med deras förste son, min far) och deras tre döttrar, med pengarna från fårklippningen. Efter en glädjefylld återkomst två år senare iakttog han: ”Våra besparingar räckte under de två åren och vi hade 29 dollar kvar.”

Ett helgat liv är ett redbart liv. Vi ser det hos mannen och hustrun ”som ärar sina äktenskapslöften med fullständig trohet.”⁵ Vi ser det hos fadern och modern som visar att deras högsta prioritet är att vårda sitt äktenskap och försäkra sig om sina barns fysiska och andliga välfärd. Vi ser det hos dem som är ärliga.

För många år sedan lärde jag känna två familjer som var i färd med att lösa upp ett kommersiellt företag de ägde gemensamt. Företagsägarna var två män, vänner och medlemmar i samma kristna församling, som hade startat företaget tillsammans många år tidigare. De hade generellt sett ett positivt förhållande som företagspartners, men när de blev äldre och nästa generation började ta över arbetsuppgifter i företaget uppstod konflikter. Slutligen beslöt alla partner att det var bäst att dela upp tillgångarna och gå skilda vägar. En av de två ursprungliga ägarna kom med hjälp av sina

advokater på ett sätt att skaffa sig en väsentlig ekonomisk fördel i företagets upplösning på bekostnad av den andra partnern och hans söner. Under ett möte med alla parter klagade en av sönerna på denna orättvisa och värdjude till den förste partnerns heder och kristna tro. ”Du vet att det inte är rätt”, sade han. ”Hur kan du dra fördel av någon på det här sättet, särskilt en broder i samma kyrka?” Den förste partnerns advokat svarade: ”Väx upp! Hur kan du vara så naiv?”

Redbarhet är inte naivitet. Men däremot *är* det naivt att anta att vi inte är ansvariga inför Gud. Frälsaren förkunnade: ”Min Fader sände mig för att jag skulle kunna lyftas upp på korset ... för att människorna, liksom jag hade lyfts upp av människor, på samma sätt skulle lyftas upp av Fadern för att stå inför mig för att dömas efter sina gärningar, vare sig de är goda eller de är onda” (3 Nephi 27:14). Den som lever ett helgat liv

försöker inte dra fördel av en annan person utan vänder hellre den andra kinden till, och om någon kräver hans livklädnad ger han honom sin mantel också (se Matt 5:39–40). Frälsarens strängaste tillrättavisning gällde hyckleri. Hyckleri är oerhört nedbrytande, inte bara för hycklaren utan för alla som iakttar eller känner till hans eller hennes uppförande, särskilt barnen. Det bryter ner tron, medan heder är den rika myllan där trons frö blomstrar.

Ett helgat liv är något vackert. Dess styrka och stillhet är "som ett mycket fruktbart träd som är planterat i ett bördigt land vid en klar ström och som bär mycket dyrbar frukt" (L&F 97:9). Av särskilt stort värde är inflytandet en helgad man eller kvinna har över andra, särskilt över dem som står dem närmast. De många helgade personer som gått före oss, och andra som lever ibland oss nu, har hjälpt till med att lägga grundvalen för vår lycka. På samma sätt kommer framtida släkten att hämta mod från ditt helgade liv och erkänna sin tacksamhetsskuld till dig för att de har fått det som verkligen betyder något. Må vi helga oss själva som Guds söner och döttrar så att vi, "när han visar sig, skall bli lika honom, ty vi skall se honom sådan han är, så att vi kan ha detta hopp" (Moroni 7:48; se också 1 Joh 3:2). Det ber jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. *Man's Search for Happiness* (broschyr, 1969), s. 4–5; se också "Människans sökande efter lycka", art. nr. 56779.180.
2. B. H. Roberts, "Brigham Young: A Character Study", *Improvement Era*, juni 1903, s. 574.
3. Thomas Carlyle, *Past and Present* (1843), s. 251.
4. Se Thomas S. Monson, "Förberedelse medför välsignelser", *Liahona* maj 2010, s. 64–67.
5. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, okt. 2004, s. 49.

President Dieter F. Uchtdorf

andre rådgivare i första presidentskapet

Det som betyder mest

Om livet med dess hektiska tempo och många stressmoment har gjort det svårt för er att känna glädje, så kanske bästa tiden är nu för att åter få in det som betyder mest i fokus.

Det är anmärkningsvärt hur mycket vi kan lära oss om livet genom att studera naturen. Vetenskapsmän kan till exempel se på trädens årsringar och göra kvalificerade gissningar om klimat och växtförhållanden för hundratals eller till och med tusentals år sedan. Något av det vi lär oss när vi studerar trädens växtsätt är att under perioder med ideala förhållanden växer träden i normal takt. Men under perioder då växtförhållandena inte är ideala saktar träden ner sin tillväxt och ägnar sin energi åt det som är grundläggande för deras överlevnad.

Vid det här laget tänker ni kanske "det är ju bra men vad har det att göra med att flyga flygplan"? Nåväl, det ska jag berätta.

Har ni suttit i ett flygplan och upplevt turbulens? Den vanligaste orsaken till turbulens är en plötslig förändring i luftens rörelse, vilken gör att planet kränger, girar eller rollar. Även om flygplan byggs för att motstå mycket starkare turbulens än något ni kan tänkas uppleva under en normal flygning, kan det ändå vara obehagligt för passagerarna.

Vad tror ni att piloterna gör när de råkar ut för turbulens? En pilot-aspirant kanske tror att en ökning

av farten är en god strategi eftersom man då snabbare kommer ur turbulensen. Men det kan visa sig vara fel. Erfarna piloter förstår att det finns en optimal hastighet med vilken man tar sig igenom turbulensen för att minimera de negativa effekterna. Och i de flesta fall innebär det att man sänker hastigheten. Samma princip kan också tillämpas på vägnarnas fartgupp.

Ett gott råd är därför att sakta ner lite, säkra kursen och fokusera på det viktiga när man upplever ogynnsamma förhållanden.

Det moderna livets tempo

Det här är en enkel men livsviktig lärdom. Den verkar kanske logisk när det handlar om träd eller turbulens, men det är förvånansvärt lätt att missa denna lärdom när det gäller att tillämpa dessa principer på vardagen. När stressnivåerna ökar, när oron dyker upp, när tragedi drabbar oss, så försöker vi alltför ofta att hålla samma hektiska tempo eller till och med att öka det. På något sätt tror vi att ju mer vi ökar tempot ju bättre går det.

Något som är utmärkande för det moderna livet verkar vara att vi rör oss i en ständigt ökande takt, oavsett turbulens eller hinder.